

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1866-07-16)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1866-07-16)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 214. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000175.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ernst Trier til Marie.

Tømmerup-Holme, 16. juli 1866.

. . . Ja her sidder jeg da nu i Søren Hansens storstue. Under de to små vinduer står der nogle uhyre store, malede kister; rundt om ved væggene står skabe og en seng; men midt i denne stue sidder din fæstemand og skriver ved et pænt bord. — Hvor minder alt dette mig dog om mine forskellige kvarterer på Fyn under krigen! Siden den tid har jeg ikke siddet således som nu i en rigtig bondegård.

. . . Hos disse folk har Peter Olsen tjænt; det var dem, der kaldte ham til sig ligefrem for hans tros skyld; men som bagefter ikke rigtig kunde enes med ham for hans pietismes skyld. Men dog kom de til at holde så uhyre meget af ham og enes så godt med ham fra den tid, han kom på højskolen og dér først fik øjnene op for det egentlige menneskeliv.

Ved at se forandringen hos Peter Olsen og ved at tale med ham fik Søren Hansen rigtig højskolen kær, og nu er han den første bonde, der af sig selv har bedt mig komme og på hans gård holde en forsamling om — højskolen. Dette har været mig en stor glæde, og derfor tog jeg i går lidt efter middag hertil gården, som ligger kun en halv mils vej fra Kallundborg.

I aftes havde vi så et rart, lille møde her, mageløs s. 215hyggeligt — især fordi nogle unge piger viste en forbavsende deltagelse.

I dag vil de køre mig ud på Røsnæs, hvor jeg skal holde møde hos en af deres slægtninge.

Du må endelig tilgive mig, at mit brev kun bliver kort; jeg skal jo på rejsen bruge tiden til at tale med folk. Jeg har således allerede i dag været ovre på nabogården at tale med en gammel kone, hvis søn så uhyre gerne vilde på skolen; men hun synes så urimelig dårlig, hun kan undvære ham . . .

Jeg er så uhyre stolt af dig; og jeg synes, jeg kan se dig stå dér så rolig overfor den vrede Tysker; jeg tager det som et varsel om, at du også tør se den vrede tyskhed i øjnene . . .

Og alle pigerne, der vilde sy Danebrogs-vimpler til kransen på vor skole! Kan man tænke sig et dejligere varsel! Aldrig havde jeg tænkt at skulle komme til at bo i en bygning, som danske piger således havde hilst på! Og så det yndige varsel for et kærligt forhold til Askov højskole. Tak dem alle tusinde gange fra mig!

Og så nu på fredag aften, så runger der et hurra her, ja så råber vi hurra for pigerne i Askov! . . . Jeg har slet ikke før havt rigtigt mod på det rejsegilde; men nu har I derovre givet mig det; jeg håber, at jeg skal komme til at tale godt den aften. — Nu kommer Søren Hansen og siger, at vi skal køre, ellers kommer vi for sent til Røsnæs. — Hvor det er nogle herlige folk, jeg er hos her!

Hils Schrøders og hils dem alle! . . .